

celovgivning, idet gebyrpolitikken her må vurderes i sammenhæng med den gebyrpolitik, der følges på beslægtede områder. Specialbestemmelser for betalingskortområdet ville derfor kunne betyde en forvridning af strukturen på betalingsformidlingsområdet.

En generel stramning af monopol- og prislovgivningen med henblik på at tilgodese særlige ønsker om regulering af gebyrforhold på betalingskortområdet er ikke påkrævet. Den gældende monopol- og prislovgivning indeholder de fornødne indgrebsbeføjelser til at sikre forbrugerne og de erhvervsdrivende mod en urimelig gebyrpolitik.

7. Folketingets dagsorden om betalingskort og den forudgående debat understregede hensynet til beskyttelse af forbrugerne som et bærende element i en kommende lovgivning. Det er derfor foreslået at henlægge væsentlige funktioner i forbindelse med tilsyn med betalingskort til forbrugerombudsmanden.

Denne institution varetager i henhold til markedsføringsloven og kreditkøbsloven i forvejen en række funktioner til beskyttelse af forbrugerinteresser og i forholdet mellem de erhvervsdrivende indbyrdes. Disse funktioner er af samme karakter som de opgaver, der foreslås varetaget efter dette forslag, og som ikke ville falde naturligt sammen med de opgaver, der varetages af andre myndigheder.

Dette synspunkt tilsiger endvidere, at det tilsyn og de indgrebsbeføjelser, der er reguleret ved anden lovgivning, såsom monopol-, pris- og avance-lovene og registerlovene, må varetages af de dertil kompetente myndigheder, d.v.s. monoptilsynet, tilsynet med banker og sparekasser og registertilsynet (§ 6, stk. 2).

Det forudsættes, at henvendelse til forbrugerombudsmanden vedrørende betalingskort, der berører forhold, der henhører under anden myndighed, af forbrugerombudsmanden vil blive videregivet til den pågældende myndighed.

Tilsynet med den gebyrpolitik, kortudsteder fører, skal fortsat udøves af tilsynet med banker og sparekasser, for så vidt angår pengeinstitutejede selskaber. Når tilsynet med pengeinstitutternes gebyrpolitik efter gældende lovgivning er henlagt til tilsynet med banker og sparekasser, beror dette på hensynet til varetagelse af de penge- og kreditpolitiske aspekter, som er knyttet til denne sektor, og som betinger et nært samarbejde mellem tilsynet med banker og sparekasser og nationalbanken.

Tilsynet i henhold til monopol-, pris- og avance-lovgivningen med de øvrige kortudstederes gebyrpolitik vil fortsat ligge hos monoptilsynet.

8. Lovgivningen om offentlige og private registre fra 1978 har til formål at sikre borgerne mod misbrug af oplysninger, især af personlig karakter. Registerlovgivningen er netop indrettet med sigte på at hindre misbrug af især elektronisk registrerede data, og indeholder hjemmel for justitsministeren til at fastsætte nærmere regler med henblik herpå.

Det er derfor ikke nødvendigt at give særregler i lovforslaget om registrering som led i virksomhed med betalingsssystemer.

9. Lovforslaget har været forelagt arbejdsministeriet, finansministeriet, administrationsdepartementet og budgetdepartementet, justitsministeriet, ministeriet for offentlige arbejder, Generaldirektoratet for Post- & Telegrafvæsenet, socialministeriet, statsministeriet, Danmarks Nationalbank, Andelsudvalget, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Bùtikshandelens Fællesråd, Centralforeningen af Hottelejere og Restauratører, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk organisation af Detailhandelskæder, Danske Bankfunktionærers Landsforening, Danske Sparekassefunktionærers Landsforening, Danmarks Sparekasseforening, Den Danske Bankforening, Den Internationale Hotel Association IHA, Detailhandelens Kreditformidlingsråd, Entreprenørforeningen, Forbrugerrådet, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Grosserer-Societetet, Håndværksrådet, Industrirådet, Køb-indkøbet, S.m.b.a., Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark, Liberale Erhvervs Råd, Provinshandelskammeret, American Express a/s, Diners Club of Scandinavia A/S, Eurocard Danmark A/S og Pengeinstitutternes Købe- og Kreditkortaktieselskab.

10. Gennemførelse af lovforslaget gør det påkrævet, at der oprettes et selvstændigt kontor hos forbrugerombudsmanden til varetagelse af administrationen af loven, bestående af 1 kontorchef, 4 AC'ere og 2 HK'ere. Lønudgift hertil, udgifter til lokaler, anskaffelse af kontormateriel, telefonkapacitet, tekstbehandling, anskaffelse og drift af EDB-anlæg m.v., andrager som engangsudgift 0,8 mill. kr. og som årlige udgifter 1,4 mill. kr. Disse merudgifter dækkes ved bidrag fra de af tilsynet omfattede virksomheder.

Loven medfører ikke omkostninger for kommunerne.